

העסק נידון מראש לפשיטת-רגל.

גרוטאות הופכות לזהב

אחרי אותה השיחה בין מנור ופלקר ביץ, אירגן שלמה פלקוביץ באמת שר תפוח. נכנסו אליה בעלי בתי-החרושת התל-אביביים ליברנט (ליבסקס), בית-החרושת ל צמרגפן) וגויבץ. לשם ייצוג צורף גם חברי-כנסת אחד - שלמה פרלשטיין, 16 ברישית הליברלים.

כיסוד העיקרי של השותפות שימשו אותן מכוונות ישנות שהיו מאוחסנות בשבדיה. השותף השני הוא אמריקאי - חברה המיוצגת על-ידי צורף-הדין אלברט לויין. היא הכניסה את חלקה במיטב המטבע, ו יצאה מכל העניין בהפסד רב. העסק שפל במיוחד, מכיוון שהחברה מורכבת מבעלי-מלאכה יהודיים וערבים - חייטים, חננאים, ספרים - שרצו להשקיע את הסכונותיהם באיזשהו מיפעל המביא רווחים וערבים. עכשו הם בעלי מניות, שערךן אינו עולה בהרבה על ערך הנייר עליו הן מוד-פסות.

שני המוסדות

לשכת-העבודה בקרית-גת (בתחתית התמונה) קיבלה תגבורת של מובי-טלים - 65 פועלי מפעל לכיש (בחלק העליון של התמונה), שחלקו

רה החליטה לשגר לישראל את נציגה - גרטרו לויין. כבר אחרי כמה חודשים תפי-סוה גרטרו, שכל העסק עומד על כרעי תרי-נגולת, וקודם כל דרשה לפטר את פלקו-ביץ מהנהלת המפעל. על פלקוביץ נאסר או להיכנס לבית-החרושת. אחרי חצי שנה חזרה גרטרו לויין ל-אמריקה, מסרה דו"ח מדוייק על הנעשה. החברה האמריקאית החלה בהתקפה על מש-

שלמה פלקוביץ, גבר נאה (28), היה מע-דיף שלא יכתבו על העניין בכלל. אבל אם כבר, או הוא ילשין. הוא מביא סיפור, איך נסע לארצות-הב-רית, ושם ביקש ממנו נשיא החברה של בעלי-המלאכה להעסיק בישראל את אחותו, גרטרו לויין. ובכן, העסקתי אותה במפע-ל לכיש. אבל האשה התחילה להתערב יותר מדי. אז הוא איים עליה שיעזוב את מש-

נסגר. פועלים אלה משלמים עתה את מחיר חוסר-האחריות ה-גמורה של משרד המסחר והתעשייה, שהניח מיליונים על קרן הצבי, שעה שתמך בהקמת המפעל, אשר הוקם על בסיס של רמות. תשע מטרות אחרות. בין השאר: בית-החרושת של גימי לוי בנצרת, וכותנה ב-הדר-יוסף, בה נעשו כל מיני מעשי-רמות. שנית: כדי להפעיל את המטחיה בנצרת על בסיס ריחתי, צריך לבנות אותה מחדש. כלומר, מיליונים בוזבו לשווא. בית-החרו-שת עובד בינתיים בתוקף צו ממשלתי, אבל כל חודש נוסף מצריך מאות אלפי לירות נוספות.

בקהרית גת?

עניין בית-החרושת בקרית-גת זה למע-שה לעניין בית-החרושת של גימי לוי. ה-הבדל הוא בכך שלהרפתקה בקרית-גת לא נתן איש פירסום. להיפך: מחזיקים אותו בסודי סודות. אפילו השבוע סירבו אנשי משרד המסחר והתעשייה בתוקף לענות ל-שאלות בעניין זה.

רד המסחר והתעשייה. השר פנחס ספיר קרא אליו את פלקוביץ והשותפים, והודיע להם בתוקף: "או שתחזרו מרצון על חלקכם במפעל בקרית-גת, או ש...". מכיוון שה"או" השני היה מובן לגמרי, היה כדאי לחזר.

מדוע? מדוע סידרו את העניין בשקט, ולא פתחו אפילו בחקירה נגד פלקוביץ וה-שותפים?

רד המסחר והתעשייה. השר פנחס ספיר קרא אליו את פלקוביץ והשותפים, והודיע להם בתוקף: "או שתחזרו מרצון על חלקכם במפעל בקרית-גת, או ש...". מכיוון שה"או" השני היה מובן לגמרי, היה כדאי לחזר.

כיצד זה קרה שפלוקוביץ הצליח להביא ארצה מכוונות ישנות, בשעה שקיים חוק האוסר זאת בפירוש? ואם לא נתנו היתר כזה, כיצד עבר המיטען העצום הזה של גרוטאות את ביקורת המכס?

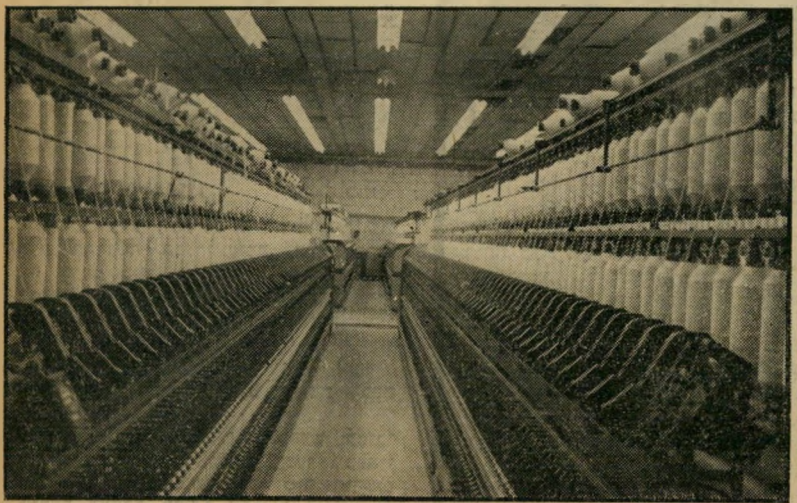
רד המסחר והתעשייה. השר פנחס ספיר קרא אליו את פלקוביץ והשותפים, והודיע להם בתוקף: "או שתחזרו מרצון על חלקכם במפעל בקרית-גת, או ש...". מכיוון שה"או" השני היה מובן לגמרי, היה כדאי לחזר.

מי במשרד המסחר והתעשייה בדק את מצב המכוונות בנמון ההרכבה בקרית-גת? ואם לא נבדק הדבר בשעתו - הרי מאז ביקרו אנשים מהמשרד לא פעם בבית-החרושת, וראו מכוונות עם לוחיות בולטות שנשאו תאריכים מלפני כמה עשרות שנים? מדוע שתקו? מדוע רק התערבות אמריקאית הקימה שערוויה? וכמה עלתה השתקיה?

רד המסחר והתעשייה. השר פנחס ספיר קרא אליו את פלקוביץ והשותפים, והודיע להם בתוקף: "או שתחזרו מרצון על חלקכם במפעל בקרית-גת, או ש...". מכיוון שה"או" השני היה מובן לגמרי, היה כדאי לחזר.

משרד המסחר והתעשייה היה מעדיף לא לענות על כל השאלות.

רד המסחר והתעשייה. השר פנחס ספיר קרא אליו את פלקוביץ והשותפים, והודיע להם בתוקף: "או שתחזרו מרצון על חלקכם במפעל בקרית-גת, או ש...". מכיוון שה"או" השני היה מובן לגמרי, היה כדאי לחזר.

רת המנהל. מכיוון שזה לא עזר, עזב. "בסדר, עזבת את משרת המנהל, אבל שותף עדיין נשארתי?". לא, גם אינו שותף עוד. אחרי שהתפטר מן ההנהלה, קיבל מכתב מהפירמה שה-מניות שלו מבוטלות. "מבוטלות? באיזה סכום?" "הערך הנומינלי של המניות שלי היה 110 אלף לירות. אבל שילמתי רק 98 אלף". "ובכן, אפשר לבטל מניות בסכום של 96 אלף לירות?". "לפי התקנון זה מותר, אם לא משלמים לפי הורישת את הסכום החסר". "ולך לא השתלם לשלם 12 אלף לירות, כדי להציל 110?". "לא השתלם. לפעמים זה לא משתלם."

רד המסחר והתעשייה. השר פנחס ספיר קרא אליו את פלקוביץ והשותפים, והודיע להם בתוקף: "או שתחזרו מרצון על חלקכם במפעל בקרית-גת, או ש...". מכיוון שה"או" השני היה מובן לגמרי, היה כדאי לחזר.

רד המסחר והתעשייה. השר פנחס ספיר קרא אליו את פלקוביץ והשותפים, והודיע להם בתוקף: "או שתחזרו מרצון על חלקכם במפעל בקרית-גת, או ש...". מכיוון שה"או" השני היה מובן לגמרי, היה כדאי לחזר.

רד המסחר והתעשייה. השר פנחס ספיר קרא אליו את פלקוביץ והשותפים, והודיע להם בתוקף: "או שתחזרו מרצון על חלקכם במפעל בקרית-גת, או ש...". מכיוון שה"או" השני היה מובן לגמרי, היה כדאי לחזר.

רד המסחר והתעשייה. השר פנחס ספיר קרא אליו את פלקוביץ והשותפים, והודיע להם בתוקף: "או שתחזרו מרצון על חלקכם במפעל בקרית-גת, או ש...". מכיוון שה"או" השני היה מובן לגמרי, היה כדאי לחזר.

רד המסחר והתעשייה. השר פנחס ספיר קרא אליו את פלקוביץ והשותפים, והודיע להם בתוקף: "או שתחזרו מרצון על חלקכם במפעל בקרית-גת, או ש...". מכיוון שה"או" השני היה מובן לגמרי, היה כדאי לחזר.

ניקנו בכפי הממשלה, ראיות לשימוש. מכוונות אלה עובדות כיום, מאחר והמכוונות שהובאו ב-כפי "המשקיעים" נמצאו בלתי ראיות. אך המכוונות השובות אינן מספיקות לקיום המיפעל.

המכוונות השובות

הן המכוונות שהובאו משבדיה, בתור "הש-קעה" של הבעלים הישראליים, שקנו אותן למרות שלא היו אלא גרוטאות. מכוונות אלה לא עבדו אף לא יום אחד, מכוסות עתה בנייר.

הגרוטאות היקרות

הן המכוונות שהובאו משבדיה, בתור "הש-קעה" של הבעלים הישראליים, שקנו אותן למרות שלא היו אלא גרוטאות. מכוונות אלה לא עבדו אף לא יום אחד, מכוסות עתה בנייר.